

Bismarkovi nasledniki.

Zadnji čas se veliko govori in piše o takozvanem „kancelparagrafu.“ Liberalci ga hočejo spraviti v volilni red. Socijalisti ga burno pozdravljajo. Kakšen paragraf je to, kancelparagraf, ki ga predlagajo proticerkveni demokratje? Kancelparagraf določa, da naj se duhovniki, ki bi na prižnici ali „kancelu“ govorili o politiki, kaznujejo z zaporom dveh mesecev do enega leta, z izgubo volilne pravice za pet let in z izgubo službe.

Ali pa je to kaj tako hudega, če se prepove na prižnici govoriti o politiki? Saj je tudi sedanjí papež Benedikt XV. brezpogojno prepovedal v cerkvi razpravljati o političnih rečeh! Toda tu je treba najprej vedeti, kaj so politične stvari in kaj je politika. Dr. Krek je rekel: Politika je skrb za javni blagor države. Država pa je časna naprava. Zato so politične stvari tiste stvari, ki zadevajo časno srečo državljanov, kakor: gospodarstvo, denarno ali valutno vprašanje, agrarna reforma, davki, poljedelstvo, živinoreja, vinogradništvo, gozdarstvo, lovski zakon, železnice, trgovina, razmerje do sosednjih držav, vojaštvo, svetna izobrazba državljanov, in druge čisto posvetne reči. To so politične stvari v pravem pomenu besede. O takih političnih stvareh prepoveduje papež na prižnici razpravljati. In če bi se politične stranke ločile samo po gospodarskih vprašanjih, bi se na prižnici tudi o strankah ne bi smelo o njih govoriti. O takih čisto političnih stvareh pa tudi noben duhovnik na prižnici ne govori. Ali ste slišali kajega duhovnika, ki bi v pridigi razlagal o živinoreji ali o železnici ali o agrarni reformi ali o drugih zgolj posvetnih zadevah? Proti temu liberalci tudi nič ne bi imeli, če bi se pridrževali na ta način skrunila, saj je celo eden največjih liberalcev, cesar Jožef II., duhovnikom naravnost zaupal govoriti na prižnici o gospodarstvu, kmetijstvu in podobnih rečeh.

Toda poleg gospodarskih in čisto posvetnih političnih zadev so na svetu še druge stvari, ki se tičejo večne sreče in spadajo v prvi vrsti v področje Cerkev ter ima država do njih le deloma ali pa nobene pravice. To so n. pr. verski redovi in samostani, vzgoja duhovnikov in bogoslovna učilišča, nastavljanje škofov in duhovnikov, zidanje cerkev, cerkveno premoženje, predvsem pa zakon in šola. To so takoimenovane cerkveno-politične zadeve. Samoumevno je, da o teh cerkvenopolitičnih stvareh, ki zadevajo predvsem Cerkev, smejo duhovniki govoriti tudi na prižnici. Liberalci in socijalisti pa iz sovraštva do Cerkev proglašajo te cerkvenopolitične zadeve za zgolj politične, hočejo, da imej nad temi zadevami, zlasti zakon in šola, oblast samo država, Cerkev pa nobene! Stranke se ne ločijo samo le v čistopolitičnih in gospodarskih vprašanjih, ampak dandanes predvsem v cerkvenih in verskih. Ene, to je liberalna in

socijalistična in komunistična, so proticerkvene in protiverske. Hočejo ločitev Cerkev od države. Cerkev in vero hočejo potisniti čisto v kot in zapreti med 4 stene. Hočejo civilni zakon pred županom, ne v cerkvi, in razporoko ali ločitev zakona. Hočejo brezversko vzgojo otrok, pri kateri Cerkev in krščanski starši ne bi imeli nič govoriti. Vprašam: Ali duhovnik tudi o teh stvareh ne bi smel na prižnici govoriti? Ali ne bi smel ljudstvu na prižnici povedati, katere stranke in kateri listi hočejo razporoko, brezversko vzgojo otrok, zasužnjeje Cerkev, neveste Sina božjega? Liberalci in socijalisti hočejo kancelparagraf, ker imajo prav te reči, Cerkev, zakon, vzgojo mladine predvsem in po krivici za politične zadeve. In prav zaradi teh cerkvenopolitičnih stvari hočejo narediti „kancelparagraf“ in duhovnikom zamašiti usta, da ne bi mogli nasprotovati strankam, ki hočejo brezversko šolo, civilni zakon in razporoko!

Proti takim strankam, ki niso več čisto politične, ampak protiverskopolične ali kulturnobojne, je Cerkev sama vedno nastopala, tako papež Pij IX., Leon XIII., Pij X. In Cerkev hoče, da tudi duhovniki proti njim nastopajo. Po vzgledu in navodilu papeževem tudi ne bodo nehali govoriti duhovniki proti brezverskim strankam in o cerkvenopolitičnih vprašanjih, zlasti o zakonu in šoli ne bodo molčali, tudi na prižnici ne! Kristus bi zatajil, nesmrtna duša bi izdala, če bi molčali? Najmanj pa bodo molčali o tem ob času volitev. Od volitev je odvisno, kdo bo poslanec, od poslanec bo odvisno, kake bodo postavbe. In ker bodo poslanci v predstavništvu sklepali tudi postavbe o zakonu in vzgoji, je od volitev odvisno, ali bomo imeli v Jugoslaviji versko šolo in cerkveni zakon, ali pa brezversko šolo, civilni zakon in razporoko!

To je versko in cerkveno stališče glede kancelparagrafa. Liberalci, v predloženem kancelparagrafu pretite duhovnikom, ki bi govorili na prižnici o verskopoličnih zadevah, kakor o brezverski šoli, o razporoki in o strankah, ki to zahtevajo, z zaporom dveh mesecev do enega leta. Toda, zapomnite si: Slovenski duhovniki, ki so leta 1914 prenašali preganjanja in ječe zavoljo svoje narodnosti, se tudi ne bojijo iti v ječe zaradi svoje vere! Tudi nemški Bismarck je v boju proti Cerkvi in njenimi služabniki vihtel meč kancelparagrafa. Toda junška odločnost duhovnikov in škofov, ki so zaradi kancelparagrafa raje prenašali težke ječe in preganjanja, nego bi se izneverili zapovedim svoje vere in Cerkev, je Bismarckov kancelparagraf zlomila in krščanska zavest in gorečnost je s tem večjim žarom zaplamtela! Da so danes katoličani v Nemčiji tako močni in izvrstno organizirani, je deloma tudi zasluga — Bismarckovega kancelparagrafa!

čajev, ki jih je Kmetška zveza priredila v letu 1920 okoli 25, stoteri zaupni in javni shodi stanejo tudi mnogo žrtve. Pisarniške potreščine so postale neznosno drage, tudi pošne pristojbine so nam potrošili, kamor pogledamo, povsod večji in vedno večji izdatki! In vse to so krili naši požrtvovalni somišljeniki s prostovoljnimi prispevki.

Cakajo nas pa še večje naloge! Stojimo neposredno pred volitvami. Naše delo bo treba podesetiti, treba bo pošiljati na približno 240 župnij in okrog 1000 občin lepake, letake, zaupna navodila, brošura itd. S tem pa bodo tudi izdatki postali naravnost ogromni.

Od bodočih volitev in moči naše politične organizacije bo odvisna usoda naše domovine, našega kmetjskega naroda. Če bomo slabo pripravljeno šli v odločilno volilno borbo, ne bomo odločali o naši usodi mi, ampak naši nasprotniki. Sveta dolžnost slehernega zaupnika, slehernega somišljenika in slehernega somišljenice naše stranke je, da daruje za sklad Slovenske kmetjske zveze in da tudi z nabiranjem prispevkov pripomore do sijajne zmage.

Liberalci, socijalni demokratje in samostojneži so si pravočasno napolnili strankine blagajne s ti-sočaki, katere so jim darovali vojni dobičkarji, verizniki, bogate banke in drugi bogataši — iz hvaležnosti za podarjene izvoznice liberalnih in rdečih ministrov. Delavci, ki so organizirani v socialdemokratski in komunistični stranki, plačujejo redno vsak mesec po 2 do 8 K za strankin davek. Naša stranka je navezana le na prostovoljne prispevke naših somišljenikov. Učimo se od nasprotnikov požrtvovalnosti za stranko!

Od zmage je odvisna naša bodočnost. Sveta in velpomembna je stvar, za katero se gre. Vsak dar bo prinesel tisočere obresti.

Krajevni odbori, naši vrli zaupniki, vsi na delo za sveto stvar! Podučujte in nabirajte in uplivajte posebno na premožnejše somišljenike, da darujejo za strankin volilni sklad tudi večje svote.

Izrabite vsako priliko za zbiranje: gostije, vesetice, sestanke! Naše vrle žene in dekleta! Naša stranka vam je priborila volilno pravico, pokažite svojo hvaležnost z neutrudljivim nabiranjem prispevkov!

Zbrani denar se pošilja po poštni nakaznici na naslov: Slovenska kmetška zveza v Mariboru, Ciri-lova tiskarna. Kdor želi za pošiljanje prispevkov poštinih položnic, naj piše po nje na tajništvo Slovenske kmetjske zveze v Mariboru.

V Mariboru, 20. junija 1920.

Tajništvo Slov. kmetjske zveze.

Za Kmetsko zvezo — za boljšo bodočnost.

Dolgoletni boj naših pristašev z narodnimi in verskimi nasprotniki je vzgojil naše može v vstrajne značajne in tudi požrtvovalne bojevnike krščanske, slovenske in kmetjske misli. Naša stranka ima sedaj izvedeno podrobno politično organizacijo do zadnjega gorskega sela. Organizatorično delo, posebno pa strankina pisarna stane stranko mnogo, mnogo žrtve. Vsak dan dohaja v naše tajništvo nebroj dopi-

sov, vprašanj, prošenj za nasvete itd. Dve pisarniški moči imata polne roke dela, da zmagujeta velike notranje organizatorične posle. Na stotine in stotine navodil za vse strankine panoge gre dan za dnevom na posamezne krajevne organizacije. Odslej moramo napovedbe shodov in drugih prireditvev kolikovati s 4 K in še poleg tega plačati tudi pristojbino za rešitev teh vlog v znesku 8 K. Prireditve poučnih te-

Casopisje nam javlja dan na dan o padanju cen živilom in blagu po celem svetu. Mi se sicer o znižanju cen pri blagu bore malo čutimo, a tozadevno znatno znižanje bo prišlo čez noč in bo s padcem cen izgini marsikateri trgovec, ki si je nagromadil v svoje zaloge draga blaga v špekulaciji na še višje cene. Glede znižanja cen vsem živlenskimi potrebščinam je treba le še malo potrpljenja, ker svetovna poročila o znižanju cen niso in ne morejo biti lažnjiva.

LISTEK.

Dr. Leopold Lenard

Kako je prišla naša vladarska rodbina do vlade . . .

Pred nekaj več kot sto leti so vladali nad Srbijo Turki. Oblasti v deželi so se polastili divji janičarji, najdivjeji turški vojaki, ki niso marali ubogati niti svojega sultana v Carigradu ne drugih turških oblastnikov, ter so izvrševali nad ljudstvom grozna nasilja. Prebivalstvo je uvidelo, da ni pomoči od nikoder in da bo popolnoma iztrebljeno, ako si ne pomore samo, ter se je pričelo pripravljati k upor. Turki so pa to zasluili in sklenili zavrtno pomoriti vse odličneje Srbe, da ne bi ljudstvo imelo voditeljev. Janičarski načelniki se razdeli po deželi, povabijo k sebi enega in istega dne ta na enem, drugi na drugem kraju odličneje Srbe, ter jih pokolejo. Vseh pa vendar niso dobili, kajti mnogi so zasluili zanjko in niso šli na povabilo, drugih pa slučajno ni bilo doma. Vest o groznem klanju se je raznesla po deželi in vsakdo, kdor je ušel smrti ali je slutil, da je tudi on med zapisanimi, je bežal v gozde in na gore.

Med drugimi je tudi odšel smrti Jurij Petrovič, reven mož, ki je imel siromašno koč, drugače je pa deloma kot najemnik delal pri turških posestnikih, deloma trgoval s svinjami — stari oče našega sedanjega vladarja. Radi njegove temne polti so ga Turki imenovali Karadjordje ali po naše Crni Jurij. Bil je izvanredno hraber in razumen, napram Turkom grozen, a drugače dobrega srca in pošten. Nosil se je od malega z mislijo, kako bi osvobodil domovino. Radi tega se je družil s hajduki, to je s takimi možmi, ki so pred Turki zbežali v gore in v gozde in odtam v malih četah napadali Turke, se z njimi vojskovali in pri njih ropali, kristjane pa ščitili in masčevali. Seveda Turki niso vedeli, da tudi hajduke, toda vedeli so, da je pri Srbih zelo ugleden in zelo sposoben.

Hoteli so torej ubiti tudi njega, a jim je vsled svoje previdnosti ušel in zbežal v gozde.

Nekaj dni po tem klanju, dne 14. februarja 1804 se zbere nad 500 Srbov iz različnih krajev, ki so ušli smrti, v vasi Orašec blizu Kragujevca na skrivaj k posvetovanju. Vsi so bili edini, da se morajo upreti s silo, ako ne marajo, da pogine ves narod. Moraliso pa voliti načelnika in to se je, kakor pripoveduje nek mož, ki je bil navzoč od začetka, takole:

Jurij nastopi in prične: „Cujete, bratje! Ako pričnemo to podjetje, treba da izberemo enega, ki bo naš poglavar, katerega moremo vsi ubogati, kajti brez tega niti ni, da vi se lotili take stvari.“

Nato odvrne bukovski prota Atanasij:

„Tako je treba, brat Jurij! — Jaz prvi, a tako tudi vsi tukaj hočemo, da nam baš ti postaneš starejšina in poglavar, a mi te, hočemo vsi ubogati.“

„Vsekakor — odvrne Jurij — jaz hočem povsod z vami, toda ne maram pred vami. Tu je Stanoje, tu je Vula, tu sta kneza Marko in Teodosij, pa vzamite kogar hočete, a jaz ga hočem najbolje ubogati.“

Sedaj se neki udeleženci obrnejo k Stanoju Glavašu ter mu prično prigovarjati, naj sprejme, starejšinstvo, a mož jim odgovarja:

„Dobro bratje, jaz sem hajduk in mene ubogajo hajduki in poslušajo; toda ves narod niso hajduki pa porečejo ljudje jutri: kam naj gremo za hajdukom Hajduk nima koč in domovanja: zljutaj, ako napadejo Turki, pojde v gozd, a mi ostanemo na bojišču, da nas Turki robijo in plenijo. Postavite si za starejšino kakšnega človeka izmed vas, ki je doslej živel z narodom, a jaz bom delal kolikor mogoče, kakor doslej.“

Ko ponudijo Teodosiju Maričeviču, uglednemu kmetu starejšinstvo, odbije z izgovorom, da ne more biti načelnik hajduškim četam. Ko pa opet ponudijo Juriju in on odbije, ga vpraša prota:

„Zakaj pa ti, brat Jurij, nočeš sprejeti starejšinstva, ako vsi želimo?“

„Nočem radi tega — reče Jurij — ker se vi še niste naučili vojevati, pa se boste čez nekoliko dni zopet predali Turkom, a veste, kaj potem mene čaka.“

„Nočemo, nočemo!“, zakliče narod: — ti pred

nam, a mi gremo za tabo, v vodo, v ogenj, samo da si ti naš poveljnik.“

„A vendar bratje, ne morem sprejeti. Jaz sem nagle jeze in razburljiv in ako kdo ne posluša ali se odstani, jaz ga ubijem, a kogar zalotim pri najmanjši izdaji, ga obesim in kaznujem s strašnimi mukami; potem se boste pa na mene jezili in vsak bo vlekel na svojo stran in nič ne bo iz naše stvari. Turki bodo pa tega veselili in nam bo slabše kot poprej.“

Na te besede prične kričati ljudstvo, da hoče ravno takega poveljnika, a Stanoje doda:

„Pobratime Jurij, ako ne sprejmeš poveljništva, grem pri tej priči s svojimi tovariši po oni poti, po kateri si me pripeljal.“

Ko Jurij to začuje, vpraša še enkrat narod, ako hoče, da mu bude načelnik:

„Hočemo!“ odgovore vsi iz enega grla.

„Dvignite kvišku vsak po tri prste.“

Vsi dvignejo, a Crni Jurij vpraša zopet:

„Hočete?“

„Hočemo!“ Tako ponove trikrat.

„Potem hočem tudi jaz z vami,“ odvrne Crni Jurij. Nepopisljivo navdušenje se polasti vse množice zlasti so bili veseli mladi ljudje, ki še niso razumeli, kako velike naloge so se lotili.

Potem stopi pred množico duhovnik Atanasij, belih las in brade kot sneg, prime križ in evangelijsko knjigo in prične govoriti ljudstvu, kaj je starejšina in kako ga je treba ubogati, kako mu je treba biti veren; potem kako se ni treba bati Turka, kako moramo biti složni kot bratje, se ne smemo izdajati in se moramo boriti proti Turkom do zadnje kaplje krvi. Potem prižge duhovnik voščeno svečo in prične čitati molitev moleč se k Bogu za pomoč pri tem velikem narodnem poslu. Potem zapriseže vse navzoče s strašno zakletvijo: da bodo vsi složni in svojemu načelniku zvesti. Nato poljubijo vsi križ in evangelijsko knjigo.

Ta zaprisega je naredila na vse udeležence velik utisk in spominjali so se je celo življenje.

Tako je po volji naroda in milosti božji, a tudi po lastnih zaslugah prišla do vlade naša vladarska linija.

Padanje cen v Ameriki je našlo odmev na Angleškem, kjer se je znižala cena angleški volni za nadaljnjih 10-20%. Predsednik francoske zveze čevljarstvih trgovcev Berheim je izjavil, da se bodo znatno znižale cene obutvi, ker je na trgu veliko število čevljev in ker so na razpolago ogromne zaloge. V Angliji in v Ameriki je na prodaj ogromna množina čevljev.

Tudi iz Svice javljajo o padanju cen.

Padanje cen v Beogradu se opaža pri vseh predmetih. Tako so n. pr. sedaj cene sladkorja za 1 kg 12 dinarjev, medtem ko je bil sladkor še pred nekaj dnevi po 32 dinarjev za kilogram. Enako so padle tudi cene masti. Cene masti so padle od 15 dinarjev na 10 dinarjev pri kilogramu. V trgovskih krogih samih se govori, da se bodo sedanje cene še bolj znižale.

Nikakor ne bodo cene take, kot so bile pred vojno. Moramo si pač vedno predočevati, da je po vsem svetu raztrošena ogromna množica papirnatega denarja, ki je le malo ali nič vreden. Dejstvo je tudi, da nastajajo vedno novi bogataši na račun revežev, toda lahko in verziško pridobijen denar se tudi hitro izda in porabi. Blagoslovljeno in trajno premoženje si pridobi človek le z vestnim gospodarstvom in pridnim delom. Počasi se bodo vrnille znosne razmere v vse dežele, ki so tako neizrečeno veliko trpele vsled vojne. Nikakor še nismo pri povratku razmer

iz leta 1914, vsekakor je svetovno padanje cen dobro znamenje za zboljšanje sedanjih razmer.

Sedanje neznosne cene je zakrivilo v veliki meri tudi delavstvo, ki je zahtevalo pri zmanjšanem proizvodu vedno večje mežde, če ni šlo z lepa, pa so jih izsilili potem štrajka. V zahtevi po vedno višji plači je delavstvo v zadnjem času popustilo, ker je prišlo do spoznanja, da je v boju med visokimi cenami in velikimi dobički ravno delavstvo prva in največja žrtev.

Privi in glavni boj proti pretiranim cenam se je začel v Ameriki, kjer Amerikane sploh ni kupil blaga, katerega cena se mu je zdela previsoka. Ta horda zoper cene se je raznesla iz Amerike tudi po Evropi in kmalu bomo občutili tudi mi njen zmago-slavni, dobrodelni in pošteno čuteči ljudi odrešujoči vpliv. Dnevno padanje cen na vseh poljih življenskih potrebščin je svetovno dejstvo, katerega ne bo vzel več nobeden čitit, spekulant ali verižnik.

Našemu kmetkemu ljudstvu pa priporočamo proti draginji še za kratek čas ameriansko in dobro preizkušeno zdravilo, potrpljenje in nikar ne kupovati sedaj dragega blaga, ker bo v kratkem ceneje, če tudi bo prišlo na boben in v konkurz na stotine trgovcev. Kakor hitro bodo padle cene blagu, ker poljskim pridelkom so že, se bo tudi med naše kmet-sko ljudstvo naselilo več zadovolja in navdušenja za našo svobodno in samostojno Jugoslavijo.

Navodila za obisk regenta Aleksandra.

V imenu naših organizacij pozivamo vsa naša društva, krajevne skupine in posamezne zaupnike in župane, da se držijo glede obiska regenta Aleksandra v Mariboru teh le navodil:

1. Regent dospe v avtomobilu 29. junija o polnoči v Maribor. Pripeljal se bo po državni cesti iz Celja.

2. Napravite ob cesti iz Celja do Maribora slavo-loke, postavite mlaje in okinčajte svoje hiše ob cesti z zastavami.

3. Čas, kdaj se bo regent s svojim sprem-stvom peljal skozi posamezne kraje ob cesti Celje-Maribor, bo naznanjen pravočasno po okrajnih gla-varstvih našim županom.

4. V vaseh in trgih, ki ležijo ob državni cesti, se naj ob določenem času zbere naše ljudstvo, da pozdravi našega vladarja naše krvi prvokrat na svo-bodnih slovenskih tleh s pravo in iskreno slovensko navdušenostjo. Predvsem se naj zberejo: šolska mla-dina, dekleta, naša društva z zastavami, požarne brambe, občinski odbori in drugi zastopi.

5. Obvestite o vsem tem tudi sosednje župnije s pozivom, da pridejo na najbližji kraj ob državni ce-si pozdravit našega vladarja.

6. Glavni in sijajni pozdrav in sprejem pa bo v Mariboru. Kdor torej more, naj na Petrovo opusti vsa druga pota in pohiti v Maribor, da bo pričel prvega prihoda prvega slovenskega vladarja v jugo-slovanski Maribor.

7. Mladeniči in možje z Dravskega polja naj pridejo v Maribor na konjih z zastavicami v rokah.

8. Požarne brambe iz mariborske okolice iz ce-

lega Dravskega polja morajo priti že dopoldne v Ma-ribor.

9. Orli, Orlice, izobraževalna društva, Mlade-niške zveze, krajevne organizacije, Kmetске zveze, Viničarske zveze, Jugoslovanske strokovne zveze, Marijine družbe, Dekliške zveze in vse druge orga-nizacije na deželi morajo priti polnoštevilno dopol-dne na Petrovo v Maribor.

10. Prav posebno prosimo, da organizirajo na-ši zaupniki v Slovenskih goricah, na Murskem in Dravskem polju prihod okrašenih kmetiskih vozov v Maribor. Na vozove pritrđite tudi velike slovenske zastave.

11. Naše pevske zборе nujno pozivamo, da pol-roštevilno prihitijo že tekem dopoldneva v Maribor in se razpostavijo na različnih mestih, kjer bo šel mi-mo regent.

12. Ne pozabite na narodne noše. Naši Poljanci in Slovenjgoričani, možki in ženske naj si poiščejo stare narodne noše in naj jih ta dan oblečejo.

13. V Mariboru bodo posebni reditelji skrbeli za red.

14. Prosimo, da tudi vsak sam zase, posebno voditelji ljudstva, skrbijo za strog red in mir ter za vzgledno vedenje vsakega posameznika.

15. Bodite ta dan, ki velja za nas obmajne Slo-vence kot velik narodni praznik, trezni in uplivajte v istem smislu tudi na svoje znanee.

Natančni vsprejema in drugih sloves-nosti, ki bodo v zvezi s prihodom našega vladarja v Maribor, objavimo na drugem mestu, oziroma ga bo objavila „Straža“ ter bo razviden na lepakih.

Politični ogled.

Jugoslavija.

Naše narodno predstavništvo je sedaj odgodoeno radi regentovega potovanja po Hr-vatski in Sloveniji do 1. julija.

V zadnjih sejah našega parlamenta so razpravljali o ženski volilni pravici in o novem vo-lilnem zakonu. Za žensko volilno pravico se je pote-goval v imenu Jugoslovanskega kluba dr. Hohnjec. Razven Jugoslovanskega kluba in socialistov ni na-šla ženska volilna pravica za državnozborske volit-ve skoro nobenega zagovornika. Najbrž da z žensko državnozborsko volilno pravico ne bo nič. Z ozirom na novi volilni zakon je sedaj cela Jugoslavija raz-deljena v 56 volilnih okrajev in bo imela po izvršenih državnozborskih volitvah 414 poslancev. Slovenija s Prekmurjem bo tvorila dva volilna okraja s 38 pos-lanci. Srbija dobi 30 volilnih okrajev in 157 poslan-cev. Hrvatska, Slavonija in Medmurje 9 volilnih o-krajev z 92 poslanci. Bosna in Hercegovina 6 volil-nih okrajev s 63 poslanci. Dalmacija 2 volilna okraja in 11 poslancev. Na vsakih 35.000 prebivalcev pride 1 poslanec.

Italija.

Giulittijeva vlada je že zaprisegla kralju in že dela s parlamentom. Posebno je začela Italijane skrbeti sedaj Albanija, kjer so italijanske posadke tako hudo porazili albanski vstaši. Italijani sedaj zahtevajo od Albancev, da se ti umaknejo iz-pred Valone in da izpustijo italijanske vjetnike, si-ker bo začela Italija z ofenzivo. D'Annunzijevo voja-ki baje tudi zahtevajo, da se jih pošlje proti uporni Albaniji. Novejša poročila tudi zatrjujejo, da je bil morilec Esad paše podkupljen z italijanskim denar-jem.

Nemčija.

Novanemška vlada je sestavljena iz centra (krščanski možje), demokratov in iz ljudske stranke brez socialistov.

Poljska.

Poljaki so ponudili ruskim boljševi-kom mir, a ti so odgovorili na to mirovno ponudbo z ofenzivo od Dnjepu. Poljska vojska doživlja vsaki dan nove poraze in se vedno umika pred rusko ar-mado, ki podi Poljake.

Avstrija.

Avstrija bo razpustila narodno skupščino in bo izvršila v jeseni volitve za po-stavodajno zbornico. Za ta korak so se odločili so-cijalni demokrati in krščanski socialci. Po zakonu bi morali imeti mandati veljavo dve leti in bi nehali šele na dan, ko so bile volitve v narodno skupščino. Vsled spora med socialisti in krščanskimi socialci pa bo zaključil parlament svoje delo pred časom.

Madžarska.

V ogrski narodni skupščini je na-glašal justični minister neizprosne kazni proti navi-jalcem cen. Predlagal je zaplembo premoženja navi-jalcem in razglas obsojbe v trgovinskih prostorih. Minister je povdarjal sprejem zakonskega načrta, po katerem so sodišča pooblašena za strašilen zgled obsoditi krivce v zapor in poleg tega še na batine. Dovoljenih je 25 batin, najmanj pa 10, pri mladost-nih osebah 5, če bi se krivca drugače ne moglo vpo-koriti. Ta določba velja samo za eno leto in se potem razveljavi sama ob sebi. Batine se smejo uporabljati samo pri moških osebah in med zaporom.

Kmetska zveza.

Naznanila.

Shodi in prireditve Slov. kmetske zveze, dolo-čene za dne 27. in 29. junija se radi prihoda regenta Aleksandra ne vršijo. Vsled tega izostanejo tudi vi-ničarski shodi v Svetinjah, Leskovcu in pri Sv. Tro-jici ter tečaj v Ljubnem.

Shod Kmetske zveze v Braslovčah dne 27. ju-nija radi prihoda regenta Aleksandra odpade.

St. Jurij ob Ščavnici. Pri nas se vrši v ne-deljo, 27. t. m. po rani sv. maši shod Kmetske zveze po večernicah slovesno zborovanje našega Orla. Na obeh shodih govori urednik Krajne iz Maribora.

Sv. Lenart nad Laškimi. Dne 4. julija obhajamo tukaj Cirilovo nedeljo. Po pozni sv. maši bo shod Kmetske zveze in sicer na prostem pred cer-kvijo. V cerkvi in na shodu nastopi kot govornik č. g. urednik Marko Krajne iz Maribora. Somišljeniki pridite!

Navodila.

Seznam zaupnikov in krajevnih odbo-rov še iz nekaterih župnij nismo dobili. Da bo naš seznam iz vseh župnij in občin popoln, še enkrat nujno prosimo, naj nam naši glavni zaupniki vsaj da 1. julija zanesljivo pošljejo natančne naslove agilnih mož, mladeničev, žen in deklet iz vseh občin, do ka-terih se bomo obračali glede volilnih priprav. To ve-lja za ves Slov. Stajer, za Prekmurje in Slov. Ko-roško. — Tajništvo KZ v Mariboru.

Shode je treba vsakokrat naznaniti politični oblasti tako, da oblast dobi naznanilo vsaj tri dni pred shodom. Naznanilo je treba kolekovati s kole-rom 4 K. Če hočete imeti pismeno rešitev od glavar-stva, morate priložiti kolek 8 K. Ako pa rešitve ne potrebujete, morate to v naznanilu navesti. Prosimo, da krajevne organizacije same preskrbijo pravočasno naznanilo shodov politični oblasti. Naznanilo se na-pravi n. pr. po tem le vzorcu: „Okrajnemu glavar-stvu v Brezicah. Krajevni odbor Slovenske kmetske zveze za Stajersko v Rajhenburgu naznanja, da se vrši dne . . . junija 1920 ob 8. uri dopoldne v Društvenem domu javen društven shod. Dnevni red: Po-litični položaj in organizacija. Rajhenburg, dne . . . junija 1920. Za krajevni odbor Kmetske zveze: J. J. — Opomba: Prilagam 8 K za rešitev te vloge (ali: Na to vlogo nam ni treba poslati rešitve).“

Važno za naše organizatorje in somišljenike!! Naša osrednja krščanska politična organizacija (Slo-venska ljudska stranka) v Ljubljani je izdala lično knjižico, ki se imenuje „Politični katekizem.“ Knjiži-ca je vredna, da jo prečita vsak pristaš Slov kmets-ke zveze. To je res pravi katekizem za naše somiš-ljenike in somišljenice. Priporočamo posebno sedaj, ko stojimo pred volitvami, da si vsaka krajevna or-ganizacija nemudoma naroči in med pristaše Kmets-ke zveze razpoeča to knjižico. „Politični katekizem“ se naroča pri Tajništvu Slovenske ljudske stranke v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna. En izvod stane s poštnino vred 6 K.

Mladinska organizacija.

Veličastni ženski in dekliški tabor na Brinjevi gori.

Daleko lepše in sijajneje nego smo pričakovali e potekel prvi letošnji ženski in dekliški tabor na Brinjevi gori pri Konjicah. Nad 3000 žen in mladenk je prihitelo deloma v procesijah, deloma v manjših grupah. Prišlo so žene in mladenke iz vseh krajev Stajerske: Poljane, Polskava, Tinja, Cadram, Sv. Jernej pri Ločah, Loče, Konjice, Zreče, Ziče, Sv. Kunigunda na Pohorju, Vojnik, Sladkagora, Dram-lje, Frankolovo, Studenice, Laporje, celo Sv. Lovren nad Mariborom, St. Vid na Planini, Slivnica pri Ma-riboru, Sv. Križ nad Mariborom in mnogi drugi dalj-ni in bližnji kraji so bili zastopani. Ze zdaleč so nas pozdravljale zastave in bogato ovenčani slavoloki, ki so jih ovenčale vrle zreške in konjiške mladenke. Celo topiči so pokali v proslavo naše slovesnosti. In nebo, ki je skoro ves zadnji teden kazalo mračno li-ce, se je zvedrilo in z nami radovalo.

Pred sv. mašo smo imele posvetovanje o orga-nizaciji Zveze slovenskih deklet, kateremu e predse-dovala s. Minka Kolman iz St. Vida na Planini. Sklenile smo:

1. Dekliške zveze naj po vseh župnijah zopet ožive, ustanovijo naj se tam, kjer jih še ni, vzbude se naj zopet, kjer so zaspale.

2. Osnujejo se naj dekanjski odbori Dekliške zveze, sestoječi iz predsednic župnijskih zvez. Dekanjski odbori skrbijo, da se v vsaki župniji dekanije Dekliška zveza ustanovi oz. zopet obudi. Izvolijo in naprosijo si tudi dekanjskega duhovnega voditelja Dekliške zveze. Seje se vrše štirikrat na leto. Dekanjski odbori skrbijo, da se vsako leto priredi dekanjski dekliški shod.

3. Osnuje se osrednji odbor Zveze slovenskih deklet, sestoječ iz dekanjskih predsednic, in izvršilni odbor.

Pri posvetovanju so dekleta izrazila željo, da začne zopet izhajati mladinsko glasilo, kakor je bil „Naš dom“. Naj se poskrbijo dekliški znaki, uvede enotna himna slovenskih mladenk („Slovenske mla-enke, le pojte veselo“) in naj se izdelajo oziroma času primerno predelajo pravila „Zveze“.

Pri slovesni božji službi je govoril mil. g. arhi-diacon Hrastelj, pokazal nam je, kako tudi najbolj priprosta žena in mladenka, če je tudi navadna de-kla, lahko vrši pravo apostolsko delo v svoji okolici.

Po sv. maši, ki jo je daroval zreški vlč. gosp. župnik Karba, se je vršilo sijajno zborovanje. Vodila ga je Amalija Solar iz Konjic. Nastopilo je 17 govornic: Lamut Barbka in Sadek Marija iz Zreče, Ul-čnik Franciška iz Zič, Ajd Marija iz Tinj, Kumer-Jula iz Konjic, Lešnik Marija iz Cadrama, Pliber-šek Antonija iz Loč, Kolar Pavlina od Sv. Tjerneja pri Ločah, Berdovnik Veronika od Sv. Križa pri Ma-